

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈE, uitgever en eigenaar van dit blad, grootte Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

De personen die tot heden hun abonnement aan den Postrijder niet betaald hebben worden verzocht ons het bedrag ervan te doen toekomen.

TONGEREN, DEN 20 FEBRUARI.

Geef den keizer wat den keizer is. Onze doctrinaire bladen doen nu hun best om de rol, die de vrijmetselarij gespeeld heeft in de gebeurtenissen der Commune te Parijs, dood te zwijgen. Zij hebben gelijk : de vrijmetselarij heeft zich daar eensklaps ontmaskerd, toen zij gemeene zaak daar met de moordenaars en branders.

Waarom zou de logie de verantwoordelijkheid harer daden niet dragen ?

In het proces, dat nu aanhangig is, namelijk dat betrekkelijk den moord der Prekbeeren van Arcueil, komt de verklaring voor van eene getuige, dat naast Cerisier en Lucipia zich een persoon bevond, die het kenteeken des vrijmetselaars droeg.

« Hij droeg den sluier met fierheid, zegt de getuige, en beledigde ons. »

De haat van dien truwelgast moet dus wel groot zijn geweest : menschen beledigen, welke men lafhertig ging vermoorden ! Hoe het zij, al schijnt men nu de rol, welke de logie in die bloedige dagen gespeeld heeft, te verduiken, deze moet aangeteekend blijven. Men moet den Keizer geven, wat den Keizer toekomt !

Hof van assisen van Limburg.

Lijst der Jurés voor den 1^{en} trimester 1872.

1. J.-H. Daenen, eigenaar te Bilsen. 2. J.-P.N. Willems, burgemeester te Brée. 3. J. Smets, controleur te Hasselt. 4. J. Moreau, negociant te St-Truiden. 5. H. Vandenhove, eigenaar te St-Truiden. 6. G. Neven, notaris te Tongeren. 7. R. Vandelaer, gemeente ontvanger te Beerlingen. 8. J.-L.-M. Geraerts, professor te Hasselt. 9. A. Vlecken, eigenaar te Maeseyck. 10. L. Clerx, negociant te Exel. 11. A. Booten, brouwer te Mechelen. 12. A.-H. Daris, eigenaar te Looen. 13. J.-H. Vinckenbosch, stoker te Hasselt. 14. J. Eyben, eigenaar te Looen. 15. C.-H. Ghysens, agent der schatkist te Tongeren. 16. A. Spronck, eigenaar te St-Truiden. 17. J.-G. Gilkens, gemeente ontvanger te Hasselt. 18. J. Voets, gemeente ontvanger te Maeseyck. 19. R.-J. Henrotte, burgemeester te Millen. 20. J. Copis, negociant te Tongeren. 21. D. Robinet, agent der nationale bank te Hasselt. 22. J.-J. Platel, stoker te Hasselt. 23. F.-H. Aspeculo, looijer te St-Truiden. 24. J. Dupont, verificateur te Maeseyck. 25. L. Vanstraelen, stoker te Alken. 26. F.-M. Dagoresa, directeur der belastingen te Hasselt. 27. L.-V. Nolens, negociant te Hasselt. 28. G.-H. Palmers, eigenaar te Hasselt. 29. J.-G. Tits, negociant te Hasselt. 30. H. de Pitteurs-Hiegaerts, provinciaal raadslid te St-Truiden.

Aanvallende Jurés.

1. L. Vandebosch, negociant te Tongeren. 2. A. François, rentenier id. 3. H. Jansen, rentenier id. 4. O. Perreau, bankier id.

Rechterlijke kronijk.

Men heeft de verleden week voor de rechtbank van Hoi een belangrijke kwestie in zake van spoorwegen gepleit. In de maand december laatsleden ging de bestuurder van den schouwburg van Namen met zijnen troep naar Hasselt eene vertooning geven. Des anderendaags moest hij in Namen spelen. Hij vertrekt uit Hasselt met zijne artisten ten 7 ure 's morgens, hopende in den namiddag te Namen te zullen aankomen ; met den spoorweg is er tusschen deze twee heden maar eene afstand van 15 tot 16 mijlen.

Te Landen gekomen, doet men de artisten stappen om van trein te veranderen, en zij wachten geduldig een half uur lang in de wachtlinie tot men hen zou komen verwittigen dat de trein gereed is, wanneer zij eensklaps een geschreeuw hoorden en eenen trein in vollen stroom zagen voortvliegen. Het was hun trein die naar Gembloux reed, en men had vergeten hen te verwittigen ! Zij namen dit nu niet heel kwalijk op en besloten den volgende trein af te wachten, die te middag vertrok.

Na den morgend te Landen doorgebracht te hebben, gingen de namensche artisten weder op weg. Te Ramillies loopt eene vertakking van den spoorweg van Landen-Tamenes naar Namen. De troep miste een eersten trein, die te vroeg vertrokken was en zou er eenen tweeden missen, omdat zij te laat kwam. Te Ramillies stapten

al de artisten af, de trein zet zijnen weg voort en als hij reeds uit het gezicht is, bericht de station-ovreste de heeren en dames van de troep, dat er een tweede trein is ten 8 ure 's avonds ! En het was maar een uur namiddag ! Nu werd de gekscheerderij te sterk.

De bestuurder wordt boos ; hij beweert dat men hem hadde moeten berichten, dat de trein naar Namen weg was ; als hij zijnen weg tot Tamenes voortzette, kon hij nog ten 4 ure te Namen aankomen en 's avonds spelen, terwijl dit nu volkomen onmogelijk was. Hij mocht zeggen wat hij wilde, hij moest den laatsten trein afwachten, en de geabonneerden van den schouwburg van Namen hadden dien avond geene vertooning.

Rond 9 uren 's avonds kwam dit ongelukkige gezelschap te Landen aan, vermoed, uitgeput en verkoud, na eene reis van 14 uren, om 15 mijlen per spoorlijn af te leggen. Daaruit een proces : de bestuurder, welke zijne retourkoppens te Landen genomen had, heeft den Staat voor de rechtbank van Hoi gedaagd. Hij beweert dat het door de schuld van het bestuur is, dat hij zijne vertooning gemist heeft en eischt 3000 fr. schadevergoeding. De rechtbank zal in eene volgende zitting haar vonnis uitspreken.

Sterfgeval.

Verleden zaterdag is te Luik overleden M. Forgeur, senateur en een der vermaardste advocaten van die stad. Gedurende zijne ziekte had M. Forgeur meermaals op zijne eigene vraag de H.H. Sacramenten ontvangen.

Brieven uit Rome.

Men meldt uit Rome aan de *Univers* van den 7 februari :

De koning is naar Napels vertrokken, en dit wel zeer onverwachts ; na eerst aan de municipaliteit beloofd te hebben « te Rome te zullen blijven en den carnaval bij te wonen » heeft hij eensklaps een tegenovergesteld besluit genomen. Op de hofloze van Victor Emmanuel te rekenen kon alleen opkomen in het ledige brein der bestuurders van de herboron stad. In werkelijkheid, Victor Emmanuel vindt nergens rust en handelt met de overhaasting en de rusteloosheid van iemand, die met anderen en zich zelfden ontvreeden is.

Des morgens had hij het bezoek ontvangen van den zaakgelastigde der republiek van San Salvador, die hem zijne geloofsbrieven overhandigde, die hem bij den koning accrediteren als gevolmachtigd minister. In den loop van den dag was hem iets onaangenaams bejegend, waarbij het bespottelijke zich paarde aan het onmenscheelijke.

Ziehier wat er gebeurd was : Victor Emmanuel zat in een gesloten rijtuig, met neergelaten gordijnjes met zijne vrouw *Rosina*, tegenwoordig *gravin de Mirafiori*. Bespannen met twee volbloed prachtige paarden en bestuurd door een koetsier met schitterende liverij, vloog het rijtuig met duizelende snelheid door de via del Tritone. Een huurkoets werd omver gereden, eene arme vrouw uit de volksklasse ernstig gewond. Woedend snelde de menigte, dreigende kreten uitende, het rijtuig na, zoodat er gendarmen en politie-agenten toeschoten en den koetsier aanhielden, die zich zeer onbeschoft gedroeg en met geweld wilde doordringen. Intusschen had er zich eene dreigende volksmenigte om het rijtuig geschaard en de kreten van *morte, morte agli infanti* weergalmden. Het portier werd opengerukt en de koning vertoemde zijn van granschap paars en blauw aangezicht. Verstomd vielen de politie-agenten bijkans op de knieën en zouden het gedaan hebben, indien niet een gebaar van den koning hun gelast had de menigte uiteen te drijven. Toen steeg er eerst uit die menigte een gemompel van verachting op... daarop volgden kreten en verwenschingen, die wij hier niet kunnen beschrijven.

Dien zelden avond is Victor Emmanuel naar Napels vertrokken. Een aantal Romeinen hadden naar die stad de wijk genomen, om geen gevaar te loopen hem te ontmoeten. Daaruit trekt een blad het besluit, dat die Romeinen zich bij den koning hebben willen aanmelden om zich bij hem aan te sluiten verra van het toezicht van het Vaticaan, waarop de *Observatore* heden avond met deze eenvoudige woorden antwoordt.

« De Romeinen zijn met overhaasting vertrokken ; ten einde eene ontmoeting te vermijden die hun nu zeer onverwachts te Napels zal treffen. »

Overigens, het moet gezegd worden, de koning is nergens meer veilig. Gekweld en bedreigd door de revolutionaire partij, heeft hij zeer veel te duchten van den schok, welken Italië door den loop der zaken in Spanje krijgen zal en in zijn benauwdheid gaat hij zoo ver van, volgens

zijne gewoonte langs omwegen, te trachten een toenadering tot stand te brengen tusschen zijn zoon Amedeus, koning van Spanje en het Vaticaan.

Ik weet dat hij eergisteren in den geest gesproken heeft met den heer de Montemar, den Spaanschen minister, en dat de heer Ximèns, secretaris van de Spaansche ambassade, in last heeft aan te dringen op de erkenning door den Paus van Amedeus als koning van Spanje. Iemand, dien men zeer invloedrijk acht aan het pauselijke hof, waar overigens alleen de invloed van de waarheid geldt, zou naar men zegt belast zijn met de taak Z. H. daarover te spreken. Maar Pius IX heeft geantwoord, zegt men er bij, dat de H. Stoel zich niet te mengen heeft in de revolutionaire zaken van Spanje, en wat hem, den Paus, aanging, hij God vurig bad eindelijk aan de Spaansche natie de vrijheid en de weldaden van haar geloof weder te geven.

Onder de hartstochten van den Koning tellen die van groote grondeigendommen en van schoone villa's te bezitten : de revolutionaire monarchen schijnen allen met die kwaal behebt te wezen. Dien ten gevolge heeft hij zich enige dagen geleden naar de villa Mellini begeven, een schilderachtig gelegen bezitting, die het Vaticaan beheerscht en van waar de blik een der bewonderenswaardigste panoramas van de geheele wereld omvat. De villa Mellini ligt overigens op den top van den berg van Marius en heeft eene historische vermaardheid : zij herinnert zich aan den veldslag van Constantijn en zijne overwinning op Maxencius. De eerste christen Keizer stond, zegt men, op de plek zelve van die villa, toen hij aan den hemel het kruis ontwaarde met de woorden : *In hoc signo vincos*. Gij zult dus even als ik de aanmatiging van den vervolger der Kerk zeer overdreven vinden ; zij ligt nogtans in den aard van den toestand, daar hij zijne schraapzucht in de plaats stelt van de mildheid der christen monarchen.

Dat Victor-Emmanuel den heer Manzi, den eigenaar, niet kon spreken, dewijl deze ziek is, vroeg hij naar mevrouw Manzi. Na de bezitting bezichtigd en over den prijs gesproken te hebben, bleef hij plotseling nadenkend stilstaan, met de oogen op het koepeldak van Sint Pieter gevestigd. « Bij eenig nadenken, mevrouw, sprak hij, kan ik hier niet wonen. Het is bewonderenswaardig en niet van hetgeen ik te Rome gezien heb, kan hiermede in vergelijking komen. Maar daar (hij wees op het Vaticaan) heeft men mij geëxcommuniceerd en ik zou er te dicht bij zijn. » En hij is heengegaan.

Hij heeft zich regelrecht naar de villa Colimontana begeven, welke op den Coeliusberg ligt. Maar de eigenaar, de baron von Hoffmann, een zeer rijk Sakser, heeft hem ronduit geweigerd haar te verkoopen.

De afgevaardigden zetten den carnaval van Monte-Citorio voort, eenigen op het Corso, anderen in hunne provinciën, dit is het oordeel der vrienden van de monarchie zoo wel als van de republiekeinen.

Van den 27 november tot den 4 februari hebben zij slechts 38 zittingen gehouden om de begrotingen van 2 jaren aan te nemen, verdrukkende wettten vast te stellen en zich zelve te veroordeelen door aan den heer Sella de belastingenschuldigen over te leveren, die zij beweerden te verdedigen. De belastingen worden ondragelijk. Het gouvernement van den grootmoedigen koning en galantuomo taxeert de betaling voor de missen op 13,60 %, die men door kleine kunstmiddelen tot 25 % opdrijft.

De armste menschen zijn niet gevrijwaard en men zal nog zoo ver gaan van de bedelarij toe te staan, ten einde de bedelaarsbelasting te doen ophrengen. De schoenpoetsers moeten den koning een stuiver per dag afstaan.

De almanak van Mathieu Laensberg had den oorlog van 1870 voorspeld. Zijne voorzeggingen voor 1872 zijn de volgende : twee keizerrijken zullen geschokt worden. Maart : groote toebereidselen om den oorlog aan te gaan. April : de legers komen tegenover elkander ; dreigende vijandelijkheden.

— Men schrijft uit Aalst :

Woensdag morgend, aschdag, bemerkten de reizigers in de statie alhier aanwezig, dat de wielen van het locomotief eens koopwarenreins, dat nauwelijks was aangekomen, met bloed bevleekt waren.

Na nauwkeuriger onderzoek, besloot men dat de helft eens menschenhoofs er aankleefde en een ijzengewekend ongeluk was voorgevallen.

Ziehier wat wij over dit ongeluk vernemen : De genaemde Pieter Michiels, bediende ter statie van Denderleeuw, had zich dinsdag naar onze stad begeven om zich, ter gelegenheid des Vastenavonds, in zijne geboortestad te verlustigen en had gansch den nacht alhier doorge-

bracht. Woensdag morgend begaf hij zich naar Denderleeuw, langs den spoorweg en werd nabij de statie van Erembodegem door den koopwarenreins getroffen en op eene ijsselijke wijze verbrijzeld. De dood was oogenblikkelijk. Michiels laat eene weduwe en drie minderjarige kinderen achter.

— Men schrijft uit Thiel : Door onze laatste berichten over de runderpest heeft men kunnen zien, dat de hofstede der kinderen Defuystere, te Pitthem, verdacht was, maar dat men nog de volle zekerheid niet had, dat er daar wezenlijk sporen van runderpest bestonden. Ongelukkiglijk heeft de ziekte ook daar hare verwoesting aangericht. Zaterdag morging zijn er 8 koeien afgemaakt, zijnde de geheele stal dezer landbouwers. Nu nog wordt de stal van Ivo Algoet nauwkeurig gageslagen ; maar de runderpest heeft zich sedert in den omtrek niet meer vertoond. Onnoodig er bij te voegen, dat men voortdurend alle maatregelen en voorzorgen neemt. Tot nu toe zijn er reeds vier stallen besmet en 68 runders afgemaakt. (De besmette hofsteden zijn die der landbouwers Daele (24 beesten,) L. Defoer (18), wed. Verhoest (18), en kinderen Defuystere (8) De hoeven dezer landbouwers zijn allen te Pitthem gelegen.

— De graaf van Chambord is te Antwerpen aangekomen, en in het *Hotel St.-Antoine* afgestapt, met slechts een gevolg van vier lakeien. Men verwacht er eenige leden van het Fransch Weigevend Lichaam, die, naar het schijnt, met hem zullen komen beradslagen over een politiek program, opgemaakt door verscheidene leden der legitimistische partij, aan wier hoofd hij staat. De graaf zou daarna onze stad verlaten, en naar Brussel vertrekken.

— Men schrijft uit Bergen : Verscheidene malen, zegt de *Gazette de Mons*, is er geklaagd tegen de loting voor de milite per kanton, omdat deze loting aanleiding geeft tot walgelijke onrechtvaardigheden.

Dit heeft nogmaals verleden dinsdag plaats gehad, en het huidige jaar is de uitslag nog betreurenswaardiger dan verleden jaar ; want ondanks de aanbevelingen van verscheidene burgermeesters, die den heer arrondissement-commissaris smeekten de nummers zoo goed mogelijk ondereen te mengen, heeft men met den trommel weinig of niet geslud.

De nummers waren dus slechts ondereen gemengd. De hoogste nummers zijn bijna allen achter elkander uitgekomen, zoodaer dat gansche, zeer volkrijke gemeenten, zoodals Cuesmes b. v., buitengemeen zijn bevoordeeld geworden, terwijl andere, min belangrijke gemeenten, diep getroffen werden.

Iedereen blaemt er ook de loting per kanton omdat deze walgelijk is, vooral wanneer de nummers niet goed onder elkander worden gemengd.

— Dezer dagen is te Parijs een voorbeeldloze zelfmoord gepleegd. Zekere Cratzmeijer werd in zijn werkplaats gevonden met het hoofd tusschen de bankschroef geklemd, en zijne hand was om den hefboom, maarmede hij het werktuig had toegedraaid, bestorven.

— Baron Krupp heeft een kanon gegoten van 12 duim middellijn en 36,000 kil. zwaar ; dit stuk werpt kogels van 666 kil. met eene lading van 114 kil. prismatisch poeier.

Nederland.

NOG ZOO GEK NIET.

Sedert jaren zwierf in deze en andere gemeenten iemand uit Bakkeveen rond, die in de wandeling genoemd werd : Gekke Pieter. Alrijd armoedig gekleed, ging hij bedelend van huis tot huis, en omdat hij zoowel en zijne armoede als om zijne zinneloosheid 't voorwerp was van algemeen medelijden, werd hij zelden voorbij gezonden. Dat hij evenwel niet zoo arm was als menigen meende, is bewezen ; want dezer dagen heeft men, naar ons is medegedeeld, eene som van ongeveer 600 gulden, bestaande uit centen en halve centen, gevonden, die hij sedert jaren als aalmoezen had ontvangen en door hem op eene afgelegen plaats in een veld beide werden bewaard. Zijne herhaalde gangen naar die plaats moeten tot deze ontdekking geleid hebben. Hoewel zinneloos, schijnt hij toch wel spaarzaam te zijn, en 't is misschien uit vrees voor inbraak, dat hij zijn spaarbank in de vrije natuur heeft gevestigd.

Amerika.

De omwenteling in Mexico breidt zich uit ; 30,000 gewapende opstandelingen bezetten het grootste deel der provinciën Puebla en Veracruz.

De voorzitter Juarez zou hulp gevraagd hebben aan den voorzitter Grant :